

N:o 121.

Af herr **G. Mellin**, om *ändring i nu gällande fördelning af bränvinsförsäljningsafgifter.*

Genom förordningen om landsting hafva länen uti denna institution erhållit en s. k. sjelfstyrelse, hvilken utan tvifvel allt ifrån sin tillkomst uträttat mycket nyttigt och godt, till främjande af framåtskridandet i allmännyttiga anstalter.

Denna utveckling hade dock troligen kunnat blifva långt större, om landstingen haft till sitt förfogande flera medel, än den beskattningsrätt, som landstingen innehafva; men, i anseende till denna beskattningsrätts tryckande och ömtåliga beskaffenhet, kunna och böra landstingen icke, utan att iakttaga största varsamhet, tillgripa densamma.

Då emellertid landstinget, såsom en ordnad, laglig institution, sammansatt, på sätt landstingsförordningen utvisar, genom inom de respektive orterna folkvalda ombud, utan tvifvel lika väl, om ej bättre än hushållningssällskapen, kunna verka för orternas fromma och väl, anser jag, att den del af bränvinsförsäljningsmedlen, som nu utgår till hushållningssällskapen, bör till landstingen öfverlätas, hvarigenom landstingsinstitutionen helt visst skulle kunna utveckla en än större, mera mångsidig och gagnande verksamhet.

Att icke någon märkbar rubbning uti hushållningssällskapens verksamhet härigenom skulle uppstå, vågar jag försäkra, i synnerhet som det, sedan den senaste förordningen om bränvinsförsäljningsmedlens fördelning trädte i tillämplighet, redan visat sig, att somliga landsting lemnat anslag till hushållningssällskapen för främjande eller uppehållande af sådan verksamhet och sådana anstalter, hvilka landsting an-

sett för länet nyttiga; och som båda ifrågavarande institutioner äro tillräckligt väl kända, torde icke i denna fråga vidare behöfva anföras.

På grund af förestående yrkar jag värdsamt, det

Riksdagen ville för sin del besluta, att den andel af bränvinsförsäljningsmedlen, som, enligt nu gällande förordning, utgår till hushållningssällskapen, måtte i stället öfverflyttas till och åtnjutas af lands-tingen.

Anhålles om remiss till vederbörande utskott, som torde vidtaga de ändringar eller tillägg i motionen, hvilka kunna anses nödiga för vinnande af det med densamma åsyftade ändamålet.

Stockholm den 26 januari 1889.

Gustaf Mellin.
